

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18015/2024
19.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Коњевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Михајловић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 2376/23 од 28.05.2024. године, у седници већа одржаној 19.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблаговремена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 2376/23 од 28.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 546/22 од 27.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да уклони своје путничко возило марке „Југо“ из дворишног дела који припада тужиоцу и омогући му несметан приступ гаражи и водомеру ради читавања и контроле стања и да уклони покретне ствари испред стамбеног објекта тужиоца ради несметаног приступа истом, да се уздржи од даљег ометања поседа и супоседа тужиоца под претњом законских последица, као и да тужиоцу исплати износ 4.500,00 динара на име састава опомене и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене да се ослободи обавезе плаћања судске таксе. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 59.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Вишег суда у Сомбору Гж 2376/23 од 28.05.2024. године, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена је пресуда Основног суда у Сомбору П 546/22 од 27.09.2023 године, у делу који се односи на захтев тужиоца ради уклањања путничког возила и омогућавања несметаног приступа гаражи и водомеру, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца у том делу и обавезана је тужена да уклони своје путничко возило марке „Југо“ из дворишног дела који припада тужиоцу и омогући му несметан приступ гаражи и водомеру ради читавања и контроле стања те да се уздржи од даљег ометања поседа и супоседа тужиоца као и у делу одлуке о досуђеним трошковима парничног поступка којим је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 59.500,00 динара, тако што је

обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 36.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом побијаном делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка од 9.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 2376/23 од 28.05.2024. године, тужена је изјавила ревизију, из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући благовременост изјављене ревизије, на основу члана 413. у вези члана 403. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је нашао да ревизија тужене није благовремена.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Побијана правноснажна пресуда Вишег суда у Сомбору Гж 2376/23 од 28.05.2024. године достављена је пуномоћнику тужене 11.06.2024. године (према доставници у списима). Рок за изјављивање ревизије од тридесет дана истицао је 11.07.2024. године (четвртак). Ревизију против побијане одлуке пуномоћник тужене Биљана Михајловић, адвокат из ..., изјавила је 12.07.2024. године (петак), предајом препоручене пошилке пошти наведеног датума (на рецепис RE ... RS), дакле по протеклу законом прописаног рока од 30 дана, што ревизију чини неблаговременом.

На основу члана 413. у вези члана 403. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић